

ระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
บูรพา ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงาน
บุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย
ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา
ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์เรื่องใดที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้เป็นไป
ตามกฎหมายนั้น ๆ

ข้อ ๗ การอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ให้ทำได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์หรือร้องทุกข์
แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทนไม่ได้ ยกเว้นกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้
ที่จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทนได้ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อ
ผู้มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงว่ามีเหตุจำเป็น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ
โดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง
- (๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร

กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

ข้อ ๘ การอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ว่าตนเองได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้องเหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร หรือกรณีร้องทุกข์ต้องแสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ หรือลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ที่อุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทน กรณีมีเหตุจำเป็น ตามข้อ ๗

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รับหนังสืออุทธรณ์หรือร้องทุกข์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๐ อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ที่อุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทน อาจถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัยก็ได้ การถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของผู้ถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้น แต่ถ้าถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อหน้าคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการบันทึกไว้และให้ผู้ถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้น ให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๑๑ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดทำงาน ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณา

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องและผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือถูกสั่งลงโทษด้วย ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันได้รับทราบคำสั่ง

กรณีผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษแล้ว ให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งผู้เป็นพยานไว้เป็นหลักฐาน โดยถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่ง

กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือ ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตาม หลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษและส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสาร ดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๔ การอุทธรณ์ให้ทำหนังสือถึงประธานกรรมการ พร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้อง ในเอกสารประกอบการพิจารณา (ถ้ามี)

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งต่อประธานกรรมการโดยตรง หรือผ่านผู้บังคับบัญชาผู้ออกคำสั่งลงโทษก็ได้ โดยให้ผู้บังคับบัญชาส่งหนังสือดังกล่าวไปยังประธานกรรมการ ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่มิให้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ยื่นที่งานสารบรรณ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี และให้ผู้รับหนังสือออกไปรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับ หนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือ อุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ไปยังมหาวิทยาลัยบูรพา ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันยื่น หรือส่งหนังสืออุทธรณ์ เมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการประทับตราหนังสือและลงทะเบียนรับ หนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือ ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ โดยอาจยื่นตามวรรคสองหรือวรรคสี่ก็ได้

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการรับฟังคำแถลงการณ์ อุทธรณ์ทุกกรณี และผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของ คณะกรรมการได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์ให้ถือว่าเป็นการกระทำ ของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ผู้อุทธรณ์ต้องแจ้งรายชื่อและจำนวนทนายความหรือที่ปรึกษาของตนที่จะเข้ามาในการพิจารณา ตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการทราบเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ ส่วนการพิจารณา อนุญาตจำนวนของบุคคลดังกล่าวให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่จะมีการแถลงการณ์ด้วยวาจาดังตามข้อ ๑๕ ให้ประธานกรรมการแจ้งให้ คู่กรณีในอุทธรณ์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือจะมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคล ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ด้วยวาจาก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้คู่กรณีในอุทธรณ์หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ข้อ ๑๗ เรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์รายใดเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าอุทธรณ์ใดเป็นอุทธรณ์ที่สมบูรณ์ครบถ้วน ให้มีคำสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง โดยส่งสำเนาคำอุทธรณ์และสำเนายานหลักฐานไปด้วย ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นที่คู่กรณีในอุทธรณ์ต้องทำคำแก้อุทธรณ์ หรือให้จัดส่งยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือที่จะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ด้วยก็ได้

ในการส่งสำเนาคำอุทธรณ์และสำเนายานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง หากเป็นหลักฐานที่มีอยู่ในความครอบครองของคู่กรณีในอุทธรณ์ซึ่งต้องทำคำแก้อุทธรณ์ ให้ส่งเฉพาะบัญชีระบุยานหลักฐานก็ได้

ข้อ ๑๙ ให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์โดยชัดเจนแสดงการปฏิเสธหรือยอมรับข้อหาและเหตุแห่งการนั้น พร้อมส่งยานหลักฐาน และรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารประกอบการพิจารณา (ถ้ามี) และให้จัดทำสำเนาคำแก้อุทธรณ์ และสำเนายานหลักฐาน ตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด ยื่นมาพร้อมกับคำแก้อุทธรณ์ด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าคำแก้อุทธรณ์ไม่ครบถ้วนชัดเจนเพียงพอ จะสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขหรือจัดทำคำแก้อุทธรณ์ส่งมาใหม่ก็ได้

ในกรณีที่คู่กรณีในอุทธรณ์มิได้จัดทำคำแก้อุทธรณ์ พร้อมทั้งยานหลักฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีในอุทธรณ์ยอมรับข้อเท็จจริงตามข้ออุทธรณ์และให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่คู่กรณีในอุทธรณ์มิได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่คู่กรณีในอุทธรณ์ได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถยื่นคำแก้อุทธรณ์ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ คู่กรณีในอุทธรณ์ต้องยื่นก่อนวันที่คณะกรรมการจะพิจารณามตามวรรคสาม

ข้อ ๒๐ เมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์แล้ว ให้ประธานกรรมการส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนายานหลักฐานไปยังผู้อุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์คัดค้านหรือยอมรับคำแก้อุทธรณ์โดยเร็ว ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงหรือให้จัดส่งยานหลักฐานใด ๆ ด้วยก็ได้

กรณีผู้อุทธรณ์ประสงค์จะคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ ให้ทำคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ยื่นต่อประธานกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับสำเนาคำแก้อุทธรณ์

กรณีผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ แต่ประสงค์จะให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับสำเนาคำแก้อุทธรณ์

ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะกรรมการอาจพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๒๑ คำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ให้มีได้เฉพาะในประเด็นที่ได้ยกขึ้นกล่าวในคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ หรือที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าผู้อุทธรณ์ทำคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ โดยมีประเด็นหรือข้อเท็จจริงที่เพิ่มขึ้นใหม่ต่างจากคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ คณะกรรมการอาจสั่งไม่รับประเด็นหรือคำขออนุมัติไว้พิจารณาก็ได้

ข้อ ๒๒ ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ให้แก่คู่กรณีในอุทธรณ์เพื่อยื่นคำแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับสำเนาคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมแล้ว หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเรื่องอุทธรณ์มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะมีคำวินิจฉัยได้แล้ว ให้จัดทำบันทึกสรุปสำนวนพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาลงมติต่อไป

ข้อ ๒๓ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ อาจแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญหรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีที่ปรากฏในคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ คำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ก็ได้

ข้อ ๒๔ คู่กรณีฝ่ายที่กล่าวอ้างข้อเท็จจริงใด ๆ เพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตน มีหน้าที่เสนอพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่อ้างถึง เว้นแต่ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นที่รู้จักกันอยู่ทั่วไป หรือซึ่งไม่อาจโต้แย้งได้ หรือที่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้การยอมรับแล้ว หรือพยานหลักฐานนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กรณีมีข้อสันนิษฐานไว้ในกฎหมายเป็นคุณแก่คู่กรณีฝ่ายใด คู่กรณีฝ่ายนั้นต้องพิสูจน์แต่เพียงว่าตนได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการที่ตนจะได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานนั้นครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการมีอำนาจใช้ดุลพินิจที่จะรับฟังพยานหลักฐานที่ได้รับมาตามกระบวนการพิจารณาโดยไม่จำกัดเฉพาะที่เสนอโดยคู่กรณี แต่พยานหลักฐานนั้นจะต้องเป็นพยานหลักฐานที่คู่กรณีซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียมีโอกาสขอตรวจดู และแสดงพยานหลักฐานเพื่อยืนยันหรือหักล้าง

ข้อ ๒๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ หากเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการจะจัดให้มีการนั่งพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าก็ได้

กรณีคณะกรรมการจัดให้มีการนั่งพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาอุทธรณ์ให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้แถลงสรุปอุทธรณ์และคำแก้อุทธรณ์ของตน

คู่กรณีจะยื่นคำแถลงสรุปอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ของตนเป็นหนังสือก็ได้ โดยยื่นคำแถลงเป็นหนังสือก่อนวันนั่งพิจารณาอุทธรณ์หรืออย่างช้าที่สุดในระหว่างการนั่งพิจารณาอุทธรณ์

คำแถลงนั้นจะยกข้อเท็จจริงซึ่งไม่เคยอ้างไว้แล้วมิได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญในเรื่องอุทธรณ์ และคู่กรณีผู้ยื่นสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือเป็นเหตุการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อคณะกรรมการไว้ก่อนได้

ข้อ ๒๗ ในการพิจารณาอุทธรณ์ หากคณะกรรมการเห็นสมควรต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและความเหมาะสมและความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายได้

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย โดยในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล
- (๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้เสนอความเห็น และข้อวินิจฉัยต่อสภามหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อมีมติ ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดประการใด ให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องและเหมาะสม หากเห็นว่าผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษหนักขึ้น หรือโทษเบาลง ให้มีมติเพิ่มโทษหรือลดโทษแล้วแต่กรณี

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะเดียวกันอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น หากกรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๓๐ เมื่อมหาวิทยาลัยบูรพาได้รับมติจากสภามหาวิทยาลัยตามข้อ ๒๙ แล้ว ให้มหาวิทยาลัยบูรพาแจ้งมตินั้น พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือด้วย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจมติของสภามหาวิทยาลัยหรือในกรณีที่คณะกรรมการไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณา

ข้อ ๓๑ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหรือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยบูรพา หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

กรณีผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการโดยผ่านผู้บังคับบัญชาที่เหนือลำดับกว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ร้องทุกข์สังกัดสำนักงานสภามหาวิทยาลัย ให้ยื่นต่ออธิการบดี

(๒) กรณีที่ผู้ร้องทุกข์สังกัดสำนักงานอธิการบดี ให้ยื่นต่อหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี

เว้นแต่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ให้ยื่นต่ออธิการบดี

(๓) กรณีผู้ร้องทุกข์สังกัดคณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ยื่นต่อคณบดี หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เว้นแต่เหตุแห่งการร้องทุกข์ เกิดจากคณบดี หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ยื่นต่ออธิการบดี หรือหัวหน้า ส่วนงาน แล้วแต่กรณี

(๔) กรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากอธิการบดี ให้ยื่นต่อประธานกรรมการ

ข้อ ๓๒ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจ อันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ นั้น ต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) เป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนือ อำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต

(๒) เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร

(๓) เป็นการใช้อิทธิพลโดยไม่ชอบ

(๔) เป็นการประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่าง อันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์มีคำสั่ง เป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันได้รับทราบเรื่องอันเป็นเหตุ ให้ร้องทุกข์

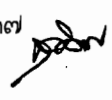
กรณีผู้ร้องทุกข์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์แล้ว ให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งผู้เป็นพยานไว้เป็นหลักฐาน โดยถือวันที่แจ้งนั้น เป็นวันที่ผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๒) ในกรณีไม่อาจแจ้งคำสั่ง ตาม (๑) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ร้องทุกข์ ณ ที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนา คำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์เก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่ง และส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏใน ใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนา คำสั่งฉบับที่ให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่ง อันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็น เหตุให้ร้องทุกข์

(๔) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์กระทำการไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็น ต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๓๔ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการ พร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้อง ในเอกสารประกอบการพิจารณา (ถ้ามี) โดยยื่นต่อประธานกรรมการโดยตรง หรือผ่านผู้บังคับบัญชา ตามที่ กำหนดไว้ในข้อ ๓๑ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๓๗

ในกรณีที่มิให้นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ยื่นที่งานสารบรรณ กองกลาง สำนักงาน อธิการบดี และให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือ ไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐาน ดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ไปยังมหาวิทยาลัยบูรพา ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือ เป็นวันยื่น หรือส่งหนังสือร้องทุกข์ เมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการประทับตราหนังสือ และลงทะเบียน รับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ในการร้องทุกข์ ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในคำร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ ด้วยวาจาก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาร้องทุกข์ โดยอาจยื่นตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามก็ได้

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการรับฟังคำแถลงการณ์ ร้องทุกข์ทุกกรณี และผู้ร้องทุกข์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาของคณะกรรมการได้ การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ร้องทุกข์ เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์ จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ผู้ร้องทุกข์ต้องแจ้งรายชื่อและจำนวนทนายความหรือที่ปรึกษาของตนที่จะเข้ามาในการพิจารณา ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการทราบเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ส่วนการพิจารณา อนุญาตจำนวนของบุคคลดังกล่าวให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่จะมีการแถลงการณ์ด้วยวาจาตามข้อ ๓๕ ให้ประธานกรรมการแจ้งให้ ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลง หรือจะมอบหมาย เป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ด้วยวาจาก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้แทนเข้าฟัง คำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๓๗ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๓๔ ให้ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในลำดับเหนือกว่าผู้บังคับบัญชา ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ดำเนินการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นที่ทำให้ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือคับข้องใจ เพื่อทำความเข้าใจ และให้รายงานผลการดำเนินการดังกล่าวพร้อมหนังสือร้องทุกข์รวมถึงเอกสาร หลักฐาน (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการภายในสัปดาห์วันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ยื่นหนังสือร้องทุกข์โดยตรงต่อประธานกรรมการ ให้ประธานกรรมการส่งหนังสือ ร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ในลำดับเหนือกว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ดำเนินการ ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓๘ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ รวมถึงต้องไม่ใช่เรื่อง ที่ได้เคยมีการร้องทุกข์ และได้มีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

ในกรณีที่มิปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์รายใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๙ เมื่อได้มีการส่งรับคำร้องทุกข์ไว้พิจารณาแล้ว ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ทำคำแก้คำร้องทุกข์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง โดยส่งสำเนาคำร้องทุกข์และสำเนายานหลักฐานไปด้วย ในกรณีที่เห็นสมควร จะกำหนดประเด็นที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ต้องทำคำแก้ร้องทุกข์ หรือให้จัดส่งยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือที่จะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้

ในการส่งสำเนาคำร้องทุกข์และสำเนายานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง หากเป็นหลักฐานที่มีอยู่ในความครอบครองของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ซึ่งต้องทำคำแก้คำร้องทุกข์ ให้ส่งเฉพาะบัญชีระบุนยานหลักฐานก็ได้

ข้อ ๔๐ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ทำคำแก้คำร้องทุกข์และคำชี้แจงตามประเด็นที่กำหนดให้โดยชัดแจ้งและครบถ้วน พร้อมส่งยานหลักฐาน และรับรองสำเนาถูกต้อง ในเอกสารประกอบการพิจารณา (ถ้ามี) และให้จัดทำสำเนาคำแก้คำร้องทุกข์ และสำเนายานหลักฐานตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด ยื่นมาพร้อมกับคำแก้คำร้องทุกข์ด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำแก้คำร้องทุกข์ไม่ครบถ้วนชัดแจ้งเพียงพอ จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ดำเนินการแก้ไขหรือจัดทำคำแก้คำร้องทุกข์ส่งมาใหม่ก็ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ มิได้จัดทำคำแก้คำร้องทุกข์ พร้อมทั้งยานหลักฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ยอมรับข้อเท็จจริงตามข้อร้องทุกข์และให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ มิได้ยื่นคำแก้คำร้องทุกข์ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถยื่นคำแก้คำร้องทุกข์ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ต้องยื่นก่อนวันที่คณะกรรมการจะพิจารณาตามวรรคสาม

ข้อ ๔๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ยื่นคำแก้คำร้องทุกข์แล้ว ให้ประธานกรรมการส่งสำเนาคำแก้คำร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนายานหลักฐานไปยังผู้ร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์คัดค้านหรือยอมรับคำแก้คำร้องทุกข์ โดยเร็ว ในกรณีที่เห็นสมควร จะกำหนดประเด็นให้ผู้ร้องทุกข์ชี้แจงหรือให้จัดส่งยานหลักฐานใด ๆ ด้วยก็ได้

กรณีผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะคัดค้านคำแก้คำร้องทุกข์ ให้ทำคำคัดค้านคำแก้คำร้องทุกข์ ยื่นต่อประธานกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำแก้คำร้องทุกข์

กรณีผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำแก้คำร้องทุกข์ แต่ประสงค์จะให้พิจารณาคำร้องทุกข์ต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อประธานกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำแก้คำร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่ดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะกรรมการอาจพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๔๒ คำคัดค้านคำแก้คำร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ ให้มีได้เฉพาะในประเด็นที่ได้ยกขึ้นกล่าวในคำร้องทุกข์ คำแก้คำร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าผู้ร้องทุกข์ทำคำคัดค้านคำแก้คำร้องทุกข์ โดยมีประเด็นหรือข้อเท็จจริงที่เพิ่มขึ้นใหม่ต่างจากคำร้องทุกข์ คำแก้คำร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ คณะกรรมการอาจสั่งไม่รับประเด็นหรือคำขอใหม่นั้นไว้พิจารณาก็ได้

ข้อ ๔๓ ในการพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้อาจแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญหรือพยานหลักฐานอื่น นอกเหนือจากพยานหลักฐานของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ คำแก้คำร้องทุกข์ คำคัดค้านคำแก้คำร้องทุกข์ก็ได้

ข้อ ๔๔ ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ที่กล่าวอ้างข้อเท็จจริงใด ๆ เพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตน มีหน้าที่เสนอพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่อ้างถึง เว้นแต่ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นที่รู้จักกันอยู่ทั่วไป หรือซึ่งไม่อาจโต้แย้งได้ หรือที่ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ให้การยอมรับแล้ว หรือพยานหลักฐานนั้นอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีมีข้อสันนิษฐานไว้ในกฎหมายเป็นคุณแก่ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ต้องพิสูจน์แต่เพียงว่าตนได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งการที่ตนจะได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานนั้นครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการมีอำนาจใช้ดุลพินิจที่จะรับฟังพยานหลักฐานที่ได้รับมาตามกระบวนการพิจารณาโดยไม่จำกัดเฉพาะที่เสนอโดยผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ แต่พยานหลักฐานนั้น จะต้องเป็นพยานหลักฐานที่ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ มีสิทธิขอตรวจดู และแสดงพยานหลักฐานเพื่อยืนยันหรือหักล้าง

ข้อ ๔๖ ในการพิจารณาคำร้องทุกข์ หากเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการจะจัดให้มีการนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์ เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์มีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าก็ได้

กรณีคณะกรรมการจัดให้มีการนั่งพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์ให้ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อเปิดโอกาสผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้แถลงสรุปคำร้องทุกข์และคำแก้คำร้องทุกข์ของตน

ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะยื่นคำแถลงสรุปคำร้องทุกข์หรือคำแก้คำร้องทุกข์ของตนเป็นหนังสือก็ได้ โดยยื่นคำแถลงเป็นหนังสือก่อนวันนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์หรืออย่างช้าที่สุดในระหว่างการนั่งพิจารณาคำร้องทุกข์

คำแถลงนั้นจะยกข้อเท็จจริงซึ่งไม่เคยอ้างไว้แล้วมิได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญในเรื่องคำร้องทุกข์ และผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือเป็นพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อคณะกรรมการไว้ก่อนได้

ข้อ ๔๗ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์อย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ มีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าคณะกรรมการ เว้นแต่ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องร้องทุกข์นั้น มีข้อเท็จจริงชัดเจนเพียงพอต่อการพิจารณาวินิจฉัยแล้ว หรือมีข้อเท็จจริงและประเด็นวินิจฉัยไม่ซับซ้อน และการมาแถลงด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่มีการประชุมและให้มีการแถลงด้วยวาจาตามวรรคหนึ่ง เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดวันประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้แจ้งกำหนดวันประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พร้อมทั้งส่งสรุปคำร้องทุกข์และสรุปคำแก้คำร้องทุกข์ ตลอดจนสรุปข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการแสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี) ให้แก่ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมพิจารณา

ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้แถลงด้วยวาจา
สรุปคำร้องทุกข์และคำแก้คำร้องทุกข์ของตน

ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะไม่มาในวันประชุมพิจารณาก็ได้
หากในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่มาในวันประชุมพิจารณา
ก็ให้พิจารณาหลังไปได้ และให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่มีการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๔๓ เมื่อเริ่มการประชุม
ให้คณะกรรมการเสนอสรุปข้อเท็จจริงและประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย แล้วให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชา
ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์แถลงด้วยวาจา เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

คำแถลงด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์และของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์
ต้องกระชับและอยู่ในประเด็นโดยไม่อาจยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอื่นนอกจากที่ปรากฏในคำร้องทุกข์
และคำแก้คำร้องทุกข์ได้

ข้อ ๔๙ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงที่เพียงพอต่อการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว
ให้จัดทำบันทึกสรุปสำนวนของคณะกรรมการ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์
- (๓) สรุปคำร้องทุกข์และคำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์
- (๕) สรุปข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการแสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี)
- (๖) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง
- (๗) คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพร้อมทั้งเหตุผล

ข้อ ๕๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้วเสร็จ ให้เสนอความเห็น
และข้อวินิจฉัยต่อสภามหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อมีมติ ดังนี้

- (๑) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ถูกต้อง
ตามกฎหมายหรือเป็นธรรมแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์
- (๒) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่ถูกต้อง
หรือไม่เป็นธรรม ให้มีมติแก้ไข โดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เป็นธรรมนั้น
หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องและเป็นธรรม
- (๓) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น บางส่วน
ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เป็นธรรม ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือให้เป็นธรรม
- (๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย
และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น หากกรรมการคนใด
มีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๕๑ เมื่อมหาวิทยาลัยบูรพาได้รับมติจากสภามหาวิทยาลัย ตามข้อ ๕๐ แล้ว
ให้มหาวิทยาลัยบูรพาแจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์เพื่อทราบ และแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์
เพื่อทราบหรือดำเนินการตามมติของสภามหาวิทยาลัยโดยเร็ว มตินั้นให้เป็นที่สุด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดี
ต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือด้วย

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจมติของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณีที่คณะกรรมการ
ไม่ได้วินิจฉัยคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมวด ๔

การประชุม

ข้อ ๕๒ การประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
ที่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๕๓ การลงมติให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่เมื่อมีกรรมการคนใดคนหนึ่งร้องขอให้ลงมติ
โดยลับหรือโดยวิธีการอื่นใด โดยกรรมการที่มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเห็นชอบด้วย จึงให้กระทำโดยลับ

(๑) การลงมติโดยเปิดเผยให้ปฏิบัติ ดังนี้

(ก) ยกมือขึ้นพันศรัษะ หรือ

(ข) ประธานเรียกชื่อกรรมการให้ออกเสียง หรือ

(ค) วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร

(๒) การลงมติโดยลับให้ปฏิบัติ ดังนี้

(ก) เขียนสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายบนแผ่นกระดาษที่เจ้าหน้าที่จัดให้ตามที่ประชุม

กำหนด หรือ

(ข) วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควร

ข้อ ๕๔ การลงมติให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มี
ผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๕๕ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม
และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือ ก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้น

หมวด ๕

การคัดค้านกรรมการ

ข้อ ๕๖ ให้ประธานกรรมการส่งหนังสือแจ้งประกาศรายชื่อคณะกรรมการ ให้ผู้ถือหุ้น
หรือร้องทุกข์ รวมถึงผู้ถือหุ้นหรือร้องทุกข์แทนทราบ โดยให้ผู้ถือหุ้นหรือร้องทุกข์ รวมถึงผู้ถือหุ้น
หรือร้องทุกข์แทน ลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน หรือหากส่งสำเนาประกาศรายชื่อ
คณะกรรมการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ซึ่งปรากฏจากเอกสารของทางราชการ หรือหลักฐาน
ที่ปรากฏจากการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นเวลาสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำเนาประกาศดังกล่าว
ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบแล้ว

ข้อ ๕๗ ผู้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน บุตรบุญธรรม หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือมารดา กับผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์เสียความเป็นธรรม การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบหนังสือแจ้งประกาศรายชื่อคณะกรรมการ โดยต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การพิจารณาไม่ได้รับความจริงและยุติธรรมอย่างไร

ในกรณีที่น่าหนังสือคัดค้านมาเขียนเอง ให้ยื่นที่งานสารบรรณ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี และให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือคัดค้าน

ในกรณีที่ส่งหนังสือคัดค้านทางไปรษณีย์ ไปยังมหาวิทยาลัยบูรพา ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือ เป็นวันยื่นหรือส่งหนังสือคัดค้าน เมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการประทับตราหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๕๘ เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านตามข้อ ๕๗ ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามข้อ ๕๗ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านนั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานกรรมการพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านนั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานกรรมการพิจารณาเห็นว่าการให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรมจะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นก็ได้

ในกรณีที่คัดค้านประธานกรรมการ ให้ที่ประชุมเป็นผู้พิจารณาลงมติว่าจะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ต่อไปหรือไม่

การกระทำใด ๆ ของผู้ถูกคัดค้านที่มีอำนาจพิจารณา ได้กระทำไปก่อนการหยุดการพิจารณาย่อมไม่เสียไป

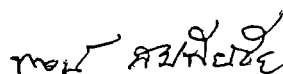
เมื่อที่ประชุมมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ประธานกรรมการแจ้งมติที่ประชุมให้ผู้ถูกคัดค้านและผู้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ทราบโดยไม่ชักช้า

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๙ ในกรณีที่มีผู้ยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ไว้แล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ
และยังดำเนินการพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยดำเนินการ
ต่อไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์พจน์ สะเพียรชัย)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

หลักการ

ปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕

เหตุผล

เนื่องจากระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่บังคับใช้อยู่ ได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๕๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งถูกยกเลิกโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว ฉะนั้น สมควรปรับปรุงระเบียบดังกล่าวให้มีเนื้อหาสอดคล้องตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงจำเป็นต้องออกระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ฉบับนี้

(ตัวอย่าง)

หนังสืออุทธรณ์

ที่อยู่.....
.....
.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ...อุทธรณ์ (กรณี).....

เรียน ...ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย...

ข้าพเจ้า (ชื่อ - นามสกุล) อายุ ปี เป็นข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงาน/ลูกจ้างมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง
สังกัด (คณะ/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์) มีความประสงค์ขออุทธรณ์คำสั่ง
ลงโทษ (ระบุโทษ ...ไล่ออก/ปลดออก/ลดเงินเดือน/ตัดเงินเดือน/ภาคทัณฑ์...) /ให้ออกจากงาน/ให้ออกจาก
ราชการ ตามคำสั่งของ ที่ ลงวันที่
เรื่อง โดยมีรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้ออุทธรณ์ ดังนี้
(การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ ให้เห็นว่า
ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร)

ทั้งนี้ นาย/นาง/นางสาว ผู้อุทธรณ์ มีคำขอ ดังนี้
(ระบุวัตถุประสงค์หรือความต้องการของผู้อุทธรณ์)

ทั้งนี้ ได้แนบหลักฐานท้ายหนังสืออุทธรณ์ฉบับนี้ จำนวน.....แผ่น ดังนี้

- สำเนาคำสั่งลงโทษ
- สำเนาคำสั่งให้ออกจากราชการ
- หลักฐานการรับทราบคำสั่ง (ถ้ามี)
- หนังสือมอบอำนาจ และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ
- พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์

ลงชื่อ ผู้อุทธรณ์
(.....)

โทรศัพท์

หมายเหตุ

การอุทธรณ์ต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ และต้องมี

๑. ชื่อ ที่อยู่ และชื่อสังกัด (คณะ/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์) ของผู้อุทธรณ์
๒. ถ้าไม่อาจแนบพยานหลักฐานมาได้ ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย
๓. ผู้อุทธรณ์ไม่จำเป็นต้องทำอุทธรณ์ตามรูปแบบนี้ แต่ต้องมีเนื้อหาสาระสำคัญครบถ้วน
๔. กรณีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(ตัวอย่าง)

หนังสือร้องทุกข์

ที่อยู่.....

.....

.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ..ร้องทุกข์ (กรณี).....

เรียน ..ผู้บังคับบัญชาที่เหนือลำดับกว่าผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์/ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์
ประจำมหาวิทยาลัย.....

ข้าพเจ้า (ชื่อ - นามสกุล) อายุ ปี เป็นข้าราชการ
พลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา/พนักงาน/ลูกจ้างมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง

สังกัด (คณะ/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์) ขอร้องทุกข์ด้วยเหตุไม่ได้รับ
ความเป็นธรรม กรณี..... / มีความคับข้องใจในกรณี.....

เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ (ชื่อ - สกุล)
..... ตำแหน่ง สังกัด

(โดยมีข้อความและรายละเอียดอันเป็นสาระสำคัญ)

โดยเหตุที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมเกิดขึ้นเมื่อวันที่ และข้าพเจ้าได้รับทราบ
เหตุดังกล่าวเมื่อวันที่ ข้าพเจ้า (ระบุด้วยว่าได้เคยยื่นเรื่องต่อผู้บังคับบัญชา
ที่เหนือลำดับกว่าผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว/ไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา.....
หรือ/ปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือ/ได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ) จึงได้ทำหนังสือร้องทุกข์ฉบับนี้
มาเพื่อ (ระบุนัดอุประสงค์หรือความต้องการของผู้ร้องทุกข์).....

ทั้งนี้ ได้แนบหลักฐานท้ายหนังสือร้องทุกข์ฉบับนี้ จำนวน.....แผ่น ดังนี้

- หนังสือมอบหมายและหลักฐานที่แสดงเหตุจำเป็น (กรณีที่เป็นกรร้องทุกข์แทน)
- หนังสือมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์

ลงชื่อผู้ร้องทุกข์

(.....)

โทรศัพท์

หมายเหตุ

การร้องทุกข์ต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ และต้องมี

๑. ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์

๒. ชื่อสังกัด (คณะ/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์) และผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

๓. การกระทำทั้งหลายของผู้บังคับบัญชาที่เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยแสดงข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมาย และเหตุผลให้เห็นว่าได้ถูกผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการพิจารณา การประชุม และการคัดค้านกรรมการ อย่างไร

๔. คำขอของผู้ร้องทุกข์

๕. สำเนาคำสั่งและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ถ้าไม่อาจแนบพยานหลักฐานมาได้ ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย

๖. ผู้ร้องทุกข์ไม่จำเป็นต้องทำหนังสือร้องทุกข์ตามรูปแบบนี้ แต่ต้องมีเนื้อหาสาระสำคัญครบถ้วน